

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

סנהדרין- חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
אמרה ליה ברתייה: שבקיה, ואנא מהדרנא ליה.												○	צא.
שני יוצרים יש בעירנו, אחד יוצר מן המים ואחד יוצר מן הטיט, איזה מהן משובח?												○	צא.
אמר לה: זה שיוצר מן המים.												○	צא.
אמרה לו: מן המים צר, מן הטיט לא כל שכן?												○	צא.
קל וחומר מכלי זכוכית, מה כלי זכוכית שעמלן ברוח בשר ודם, נשברו - יש להן תקנה, בשר ודם שברוחו של הקדוש ברוך הוא - על אחת כמה וכמה.	דבי רבי ישמעאל תנא:											■	צא.
אמר ליה ההוא מינא לרבי אמר: אמריתו דשכבי חיי, והא הוה עפרא, ועפרא מי קא חיי?												○	צא.
אמשול לך משל, למה הדבר דומה למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: לכו ובנו לי פלטרין גדולים במקום שאין מים ועפר, הלכו ובנו אותו. לימים נפל. אמר להם: חזרו ובנו אותו במקום שיש עפר ומים. אמרו לו: אין אנו יכולין. כעס עליהם ואמר להן: במקום שאין מים ועפר - בנייתם, עכשיו שיש מים ועפר על אחת כמה וכמה.	אמר ליה: [רבי אמר]											■	צא.
ואם אי אתה מאמין - צא לבקעה וראה עכבר שהיום חציו בשר וחציו אדמה, למחר השריץ ונעשה כלו בשר. שמא תאמר לזמן מרובה - עלה להר וראה שהיום אין בו אלא חלזון אחד, למחר ירדו גשמים ונתמלא כולו חלזונות.												■	צא.
אמר ליה ההוא מינא לגביהא בן פסיסא: ווי לכוּן חייביא דאמרתון מיתי חיי, דחיינ מיתי - דמיתי חיינ?												○	צא.
ווי לכוּן חייביא דאמרתון מיתי לא חיי, דלא הוו - חיי, דהוי חיי, לא כל שכן?	אמר ליה: [גביהא בן פסיסא]											■	צא.
אמר ליה: חייביא קרית לילי? אי קאימנא - בעיטנא בך ופשיטנא לעקמותך מינך.												○	צא.
אם אתה עושה כן - רופא אומן תקרא, ושכר הרבה תטול.	אמר ליה: [גביהא בן פסיסא]											○	צא.
בעשרים וארבעה בניסן איתנטילו דימוסנאי מיהודה ומירושלים. כשבאו בני אפריקא לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון, אמרו לו: ארץ כנען שלנו היא, דכתיב (במדבר ל"ד) ארץ כנען לגבלתיה, וכנען אבוהון דהנהו אינשי הוה.	תנו רבנן:											○ ■	צא.
אמר להו גביהא בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהן לפני אלכסנדרוס מוקדון, אם ינצחוני - אמרו הדייט שבנו נצחתם, ואם אני אנצח אותם - אמרו להם תורת משה נצחתכם.												○	צא.
נתנו לו רשות, והלך ודן עמהם.												○	צא.
אמר להם: מהיכן אתם מביאים ראיה?	אמר להם: [גביהא בן פסיסא]											○	צא.
אמרו לו: מן התורה.												○	צא.
אמר להן: אף אני לא אביא לכם ראיה אלא מן התורה, שנאמר (בראשית ט') ויאמר ארוך כנען עבד עבדים יהיה לאחיו, עבד שקנה נכסים - עבד למי, ונכסים למי? ולא עוד אלא שהרי כמה שנים שלא עבדתונן	אמר להן: [גביהא בן פסיסא]											■	צא.
אמר להם אלכסנדרוס מלכא: החזירו לו תשובה.												○	צא.
אמרו לו: תנו לנו זמן שלשה ימים.												○	צא.
נתן להם זמן, בדקו ולא מצאו תשובה.												○	צא.
מיד ברחו, והניחו שדותיהן כשהן זרועות, וכרמיהן כשהן נטועות, ואותה שנה שביעית היתה.												○	צא.
שוב פעם אחת באו בני מצרים לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון, אמרו לו: הרי הוא אומר (שמות י"ב) וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום - תנו לנו כסף וזהב שנמלתם ממנו.												○	צא.
אמר גביהא בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהן לפני אלכסנדרוס, אם ינצחוני - אמרו להם: הדייט שבנו נצחתם, ואם אני אנצח אותם אמרו להם: תורת משה - רבינו נצחתכם.												○	צא.
נתנו לו רשות והלך ודן עמהן.												○	צא.
מהיכן אתם מביאים ראיה?	אמר להן: [גביהא בן פסיסא]											○	צא.
אמרו לו: מן התורה.												○	צא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף אני לא אביא לכם ראיה אלא מן התורה. שנאמר (שמות י"ב) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה - תנו לנו שכר עבודה של ששים ריבוא, ששיעבודם במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה.	אמר להן: [גביהה בן פסיסא]											◇	צ"א
אמר להן אלכסנדרוס מוקדון: החזירו לו תשובה - אמרו לו: תנו לנו זמן שלשה ימים.												○	צ"א
נתן להם זמן, בדקו ולא מצאו תשובה.												○	צ"א
מיד הניחו שדותיהן כשהן זרועות, וכרמיהן כשהן נטועות וברחו, ואותה שנה שביעית היתה.												○	צ"א
ושוב פעם אחת באו בני ישמעאל ובני קטורה לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון. אמרו לו: ארץ נענון שלנו ושלכם, וכתוב (בראשית כ"ה) ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם, וכתוב (בראשית כ"ה) ואלה תולדת יצחק בן אברהם.												○	צ"א
אמר להן גביהה בן פסיסא לחכמים: תנו לי רשות ואלך ואדון עמהם לפני אלכסנדרוס מוקדון. אם יצחוני - אמרו הדייט שבנו נצחתם, ואם אני אנצח אותם, אמרו להם: תורת משה רבינו נצחתכם:												○	צ"א
נתנו לו רשות, הלך ודן עמהן.												○	צ"א
מהיכן אתם מביאין ראיה?	אמר להם: [גביהה בן פסיסא]											○	צ"א
אמרו לו: מן התורה.												○	צ"א
אף אני לא אביא ראיה אלא מן התורה, שנאמר (בראשית כ"ה) ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת. אב שנתן אגטין לבניו בחייו, ושיגר זה מעל זה, כלום יש לזה על על זה כלום?	אמר להן: [גביהה בן פסיסא]											■	צ"א
מאי מתנות?												^	צ"א
מלמד שמסר להם שם טומאה.	רבי ירמיה בר אבא:											!	צ"א
אמר ליה אנטונינוס לרבי: גוף ונשמה יכולין לפטור עצמן מן הדין, כיצד? גוף אומר: נשמה חטאת, שמיום שפירשה ממני - הריני מוטל כאבן דומם בקבר. ונשמה אומרת: גוף חטא, שמיום שפירשתי ממנו - הריני פורחת באויר כצפור.												;	צ"א
אמשול לך משל, למה הדבר דומה: למלך בשר ודם, שהיה לו פרדס נאה, והיה בו בכורות נאות, והושיב בו שני שומרים, אחד חיגר ואחד סומא. אמר לו חיגר לסומא: בכורות נאות אני רואה בפרדס. בא והרכיבני ונביאם לאכלם. רכב חיגר על גבי סומא, והביאום ואכלום.	אמר ליה: [רבי]											!	צ"א
לימים בא בעל פרדס. אמר להן: בכורות נאות היכן הן? - אמר לו חיגר: כלום יש לי רגלים להלך בהן? - אמר לו סומא: כלום יש לי עינים לראות? מה עשה - הרכיב חיגר על גבי סומא ודן אותם כאחד.												!	צ"א
אף הקדוש ברוך הוא מביא נשמה וזורקה בגוף, ודן אותם כאחד. שנאמר (תהלים ב') יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו. יקרא אל השמים מעל - זו נשמה, ואל הארץ לדין עמו - זה הגוף.												!	צ"א
אמר ליה אנטונינוס לרבי: מפני מה חמה יוצאה במזרח ושוקעת במערב?												^	צ"א
אי הוה איפכא נמי הכי הוה אמרת לך?	אמר ליה: [רבי]											;	צ"א
אמר ליה: הכי קאמינא לך, מפני מה שוקעת במערב?												^	צ"א
כדי ליתן שלום לקונה, שנאמר (נחמיה ט') וצבא השמים לך משתחויים.	אמר ליה: [רבי]											!	צ"א
אמר ליה: ותיתי עד פלגא דרקייע, ותתן שלמא ותיעול.												;	צ"א
משום פועלים, ומשום עוברי דרכים.	[רבי]											!	צ"א
ואמר לו אנטונינוס לרבי: נשמה מאימתי ניתנה באדם, משעת פקידה או משעת יצירה?												^	צ"א
משעת יצירה.	אמר ליה: [רבי]											!	צ"א
אמר לו: אפשר חתיכה של בשר עומדת שלשה ימים בלא מלח ואינה מסרחת? אלא, משעת פקידה.												;	צ"א
דבר זה למדני אנטונינוס, ומקרא מסייע, שנאמר (איוב י') ופקדתך שמרה רוחי.	רבי:											■	צ"א
ואמר לו אנטונינוס לרבי: מאימתי יצר הרע שולט באדם, משעת יצירה או משעת יצירה?												^	צ"א

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
		מאן דאמר											
		מירא											
		סנהדרין- חלק											
משעת יצירה.	אמר לו: [רבי]										!	◇	צא:
אמר לו: אם כן בועט במעי אמו ויוצא אלא: משעת יציאה.											⚡	◇	צא:
דבר זה למדני אנטונינוס, ומקרא מסייעו שנאמר (בראשית ד') לפתח חטאת רבין.	רבי:										■	◇	צא:
כתיב (ירמיהו כ"א) במ עור ופסה הרה וילדת יחדיו, וכתיב (ישעיהו ל"ה) אז ידלג כאיל פסח ותרן לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה.	ריש לקיש רמי:										⚡	◇	צא:
הא כיצד? עומדין במזמן ומתרפאין.	[ריש לקיש]										!	◇	צא:
כתיב (ישעיהו כ"ה) בלע המות לנצח ומחה ה' דמעה מעל כל פנים, וכתיב (ישעיהו ס"ה) כי הנער בן מאה שנה ימות לא יהיה משם עוד עול ימים.	עולא רמי:										⚡	◇	צא:
לא קשיא, כאן - בישראל, כאן בנכרים.	[עולא]										!	◇	צא:
ונכרים מאי בעו התם?											⚡	◇	צא:
הנך דכתיב בהו (ישעיהו ס"א) ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וכרמיכם.											!	◇	צא:
כתיב (ישעיהו כ"ד) וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך ה' צבאות, וכתיב (ישעיהו ל') והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים	רב חסדא רמי:										⚡	◇	צא:
לא קשיא, כאן - לימות המשיח, כאן לעולם הבא.	[רב חסדא]										!	◇	צא:
אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גליות בלבד	ולשמואל דאמר:										⚡	◇	צא:
לא קשיא כאן - במחנה צדיקים, כאן - במחנה שכניה.											!	◇	צא:
כתיב (דברים ל"ב) אני אמית ואחיה, וכתיב (דברים ל"ב) מחצתי ואני ארפא.	רבא רמי:										⚡	◇	צא:
אמר הקדוש ברוך הוא: מה שאני ממית אני מחיה, והדר - מה שמחצתי ואני ארפא.	[רבא]										!	◇	צא:
אני אמית ואחיה יכול שתהא מיתה באחד וחיים באחד כדרך שהעולם נוהג - תלמוד לומר מחצתי ואני ארפא, מה מחיצה ורפואה באחד - אף מיתה וחיים באחד.	תנו רבנן:										■	◇	צא:
מיכן תשובה לאומריין אין תחיית המתים מן התורה.											■	◇	צא:
מניין לתחיית המתים מן התורה שנאמר (שמות ט"ו) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה', שר לא נאמר, אלא ישיר - מכאן לתחיית המתים מן התורה.	תניא, אמר רבי מאיר:										■	◇	צא:
כיוצא בדבר אתה אומר: (יהושע ח') אז יבנה יהושע מזבח לה', בנה לא נאמר, אלא יבנה - מכאן לתחיית המתים מן התורה.											■	◇	צא:
אלא מעתה (מלכים א' י"א) אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב, הכי נמי דיבנה?											⚡	◇	צא:
אלא: מעלה עליו הכתוב כאילו בנה.											!	◇	צא:
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (תהלים פ"ד) אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה, יהללוך לא נאמר אלא יהללוך - מכאן לתחיית המתים מן התורה.	רבי יהושע בן לוי:										■	◇	צא:
כל האומר שירה בעולם הזה - זוכה ואומרה לעולם הבא, שנאמר אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה.	ואמר רבי יהושע בן לוי:										■	◇	צא:
מניין לתחיית המתים מן התורה - שנאמר (ישעיהו נ"ב) קול צפיר נשאו קול יחדו ירננו וגו', ריננו לא נאמר, אלא ירננו - מכאן לתחיית המתים מן התורה.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										■	◇	צא:
עתידין כל הנביאים כולן אומרים שירה בקול אחד, שנאמר קול צפיר נשאו קול יחדו ירננו.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										■	◇	צא:
כל המונע הלכה מפי תלמיד - כאילו גוזלו מנחלת אבותיו, שנאמר (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב, מורשה היא לכל ישראל מששת ימי בראשית.	רב יהודה אמר רב:										■	◇	צא:
כל המונע הלכה מפי תלמיד, אפילו עוברין שבמעמי אמו מקללין אותו, שנאמר (משלי י"א) מנע בר יקבעו לאום, ואין לאום אלא עוברין, שנאמר (בראשית כ"ה) ולאם מלאם יאמץ, ואין קבה אלא קללה, שנאמר (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל, ואין בר אלא תורה, שנאמר (תהלים ב') נשקו בר פן יאנף.	רב חנא בר ביזא אמר רבי שמעון חסידא:										■	◇	צא: